

Pot v San Marino

sobota, 28. oktober 2017

Lilijana in Matjaž Pelc

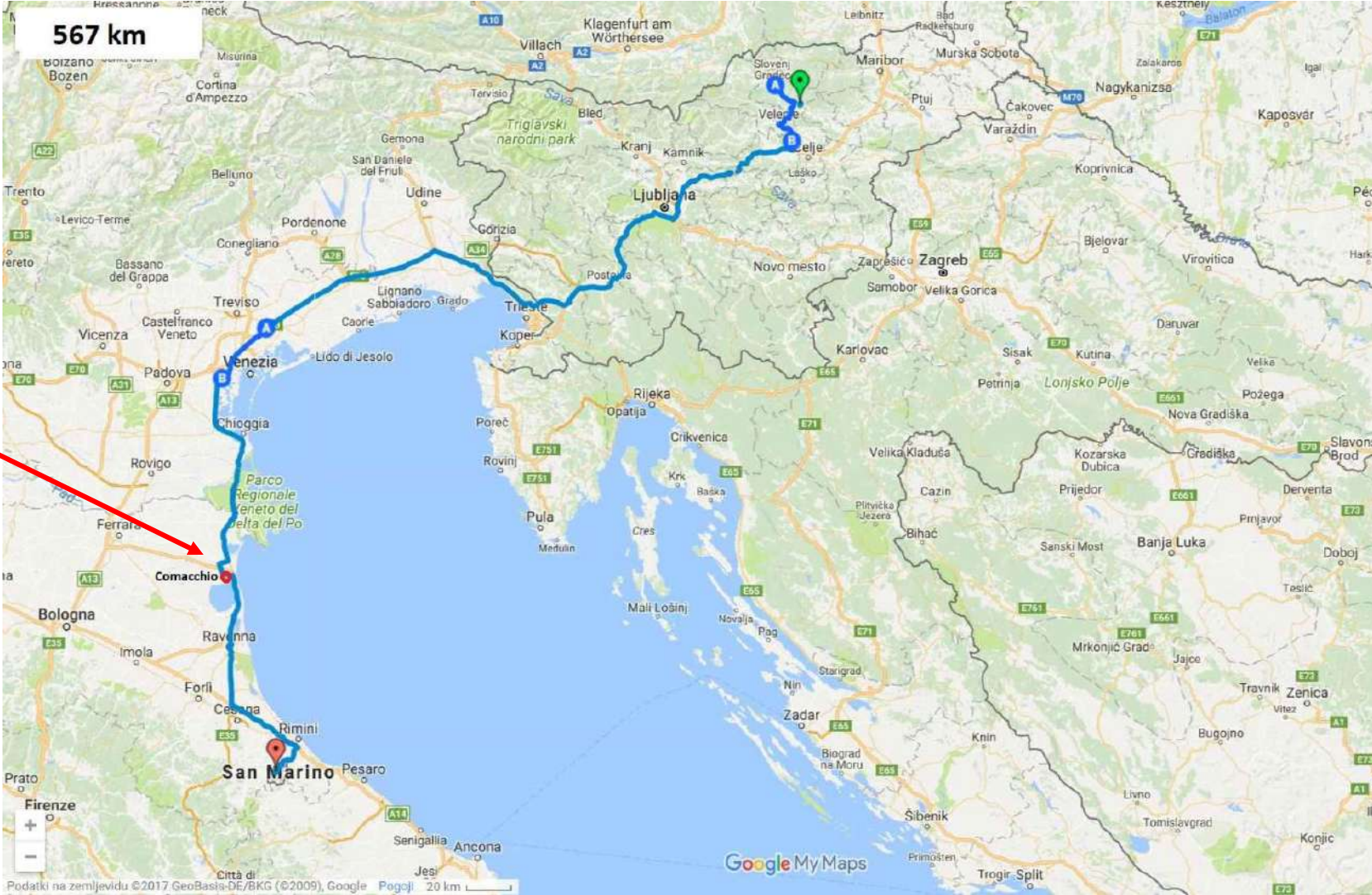
Za celozaslonski pogled v programu Acrobat Reader
istočasno pritisni tipki Ctrl + L.

Ker sva pač težko doma, sva se tudi v jesenskih počitnicah odpravila na pot. A tokrat nisva potovala z motorjem. To bi bilo pa že pretiravanje 😊. Potopisi pa nastajajo šele zdaj doma, ker sva večji del popotovanja bivala na področju, kjer je še mobilni signal komaj vleklo, o kakem internetu pa daleč naokoli ni bilo ne duha ne sluha. Razgled je bil pa božanski. Nekateri že veste, kje sva bila, za druge pa naj bo presenečenje. Temperature so bile za destinacijo najinega potovanja napovedane precej višje, kot so se nazadnje izkazale v praksi. Zjutraj okrog 8 stopinj, preko dneva od 14 do 20. Pa tudi v sobah in apartmaju ni bilo neke visoke temperature. Gretje je za njih nek čisto drug pojem kot za naju. A v jesenskih in zimskih mesecih nikoli ne potujeva brez spalne vreče, dodatnih dek in kaloriferja. Nikoli ne veš, kdaj ti prav pride. Da o tem, da mi je dodatna jopica še kako prav prišla za spanje, niti ne razpravljam.

Pa gremo.

567 km

Prvi dan
sva se na
poti
ustavila v
kraju
Comacchio.

Comacchio je kraj, zgrajen na trinajstih otočkih in povezan s številnimi mostovi. Domačini se večinoma ukvarjajo z ribištvom, s turizmom in pridelavo soli. Mokrišče Comacchio (Valli di Comacchi) je posebej zaščiten, saj tam živi kup živali in rastlin, ki jih drugod v Italiji ne boste našli.

Center antičnega mesta, ki mu pravijo tudi male Benetke, sestavljajo številne lagune, mostovi in kanali.

Najboljši čas za obisk Comacchia je od aprila do oktobra, a vsem, ki obožujejo morje in sonce, seveda priporočajo poletje. No, prav v prvem tednu oktobra pa se v mestecu dogaja pravi spektakel okusov, kjer se stojnice kar šibijo pod vsemi dobrotami z vseh strani Italije, ob vsem tem pa se vrstijo še številne ulične predstave.

Žal sva vse to zamudila. A nič ne de.

Vir- revija Liza 40/2014 in <https://en.wikipedia.org/wiki/Comacchio>

Vsaka reklama je boljša kot nobena.

Mesto je bilo okrašeno v pričakovanju noči čarovnic.

Se še spomnite:

Mokrišče je zaščiteno, ker v njem živi veliko vrst rastlin in živali.

Očitno so vse race ušle in so morali v kanale priveszati plastične.

HAPPY HALLOWEEN

ENTRA
A
TUO
RISCHIO
~ Villa Cavour

Villa Cavour

Villa Cavour

Na tej fotografiji se nekje skriva Matjaž.

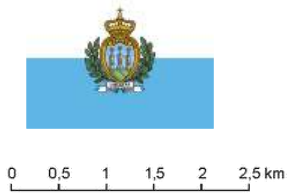

To sem morala dodati v potopis zaradi zanimivega števila kilometrov.

Pa sva prispela v San Marino. Ravno ta dan je bila ura še po poletnem času in sva prispela še v svetlobi. Od nedelje dalje pa je bila že druga pesem. Ob petih je mrak, ob šestih pa se že znajdeš v temi.

Republika San Marino je ena od najmanjših držav na svetu. V priloženem zemljevidu so zapisana mesta. Ozemlje San Marina meri 61 km², ki se razteza okrog gore Titano, ki je kljub komaj 750 metrom nad. višine vidna daleč naokoli. Ima 33.200 prebivalcev in govorijo italijanski jezik.

25 % prebivalcev nima državljanstva San Marina, večina teh je Italijanov. Zanimivost te države je ta, da državljanom, ki bivajo v tujini, iz proračuna povrne tri četrtine potnih stroškov za vrnitev v domovino ob volitvah. In to ugodnost jih izkoristi približno polovica. Današnje meje je republika dobila že leta 1463. S turizmom ustvarijo 50 % BDP-ja. Več o tej državi lahko preberete na

https://sl.wikipedia.org/wiki/San_Marino

Himna

<https://www.youtube.com/watch?v=ppVKwtw1Tk8>

Valuta – evro

Vir fotografije: https://en.wikipedia.org/wiki/San_Marino

Na vrh sva se peljala. Čez komot ga ni 😊

Krasen razgled z vrha.

Pa še sprehod po vrhu.

Zanimiva skulptura, sestavljena iz odsluženih gospodinjskih aparatov.

Na poti sva srečala še dve maskoti iz muzeja vampirjev.

Ta kip pa so postavili v spomin na vse otroke, ki so umrli v tragediji, ki se je septembra 2004 zgodila v ruskem Beslanu.

Za osvežitev spomina: Skupina teroristov iz Čečenije in Ingušetije je na prvi šolski dan zajela več kot 1100 ljudi. V tri dni trajajoči agoniji je umrlo prek 330 ljudi, od tega 186 otrok. Ranjenih jih je bilo več kot 800. Ruske posebne enote so po neuspešnih pogajanjih z ugrabitelji 3. septembra 2004 ob eksploziji vdrle v poslopje in sledil je spopad. Še vedno se ne ve, kdo je odgovoren za eksplozijo, ki je sprožila vdor ruskih posebnih enot. Ruske oblasti trdijo, da so bili za eksplozijo odgovorni ugrabitelji, mnogi preživeli in neodvisni preiskovalci pa menijo, da so ruske posebne enote namerno sprožile spopad z ugrabitelji z izstrelitvijo granate, ki je imela takšno moč, da se je zrušil del strehe šole in zahteval žrtve.

Vir informacij – internet

Stopnice, stopnice, stopnice ...
Kamorkoli se obrneš ...

No, nekateri se poserjejo na zgodovinska obeležja.
Dobesedno. Dobro poglej kupčke na dnu.

Tile „graditelji“ so odgovorni za te kupčke.

Spet stopnice ...

A se je splačalo gristi kolena 😊

Žal z ogledom muzeja vampirjev ni bilo nič, ker ob petih zaprejo ☹️

Kljub majhni državi je dovolj prostora za tako velik in čudovit objekt.

Sama notranjost pa ...

dih jemajoča.

Registrska tablica San Marina.

Podobnost z avtomobilom je zgolj naključna, hahaha.

Če smo že v bližini Italije, je treba poskusiti špagete. A porcija je bila tako skromna, da je moj želodček ostal še lačen.

Tako pa zgleda soba v hostlu. Kljub velikemu številu postelj, sva bila sama. Zanimivost: nikjer nimajo „kovtrov“, povsod so imeli samo deke. Ponavadi samo eno in ob prihodu v sobo sem najprej pregledala omare, koliko jih je še na zalogi. Če jih ni bilo, so pač prišle prav najine.

Se nadaljuje ...